

вѣхъ мирно, на которого уповахъ, който идеше хващати ми, динна на мене патж.

10 Но Ты, Господи, помили ми, и воздигни ме, и ще имъ въздадемъ.

11 Отъ това познавамъ че Ты благославашъ на мене: понеже не торжествваа противъ ми неприятелько мой.

12 Мене си Ты окаче подпрелъ въ невредимостта ми, и подтвърднахъ си ме предъ Тебе во вѣкъ.

13 Благословенъ Господь Богъ Израилевъ въ вѣкъ и во вѣкъ. Аминъ, и аминъ.

ПОСЛОВИЦА МА.

(Въ той псаломъ представляхася горящата скорбь, която псаломецъ изживявалъ, че беше отдалеченъ отъ домата Божій.)

За първѣхъ и вѣецъ, Масхиаъ,

за синовете Кореєвы.

КАКВОТО желае влечко потоците водны, така дѣшата ми Те желае, Боже.

2 Жадна е дѣшата ми за Бога, Бога живого: кога ли ще дойдемъ, и ще са извимъ предъ лице Божіе?

3 Съзвѣйте мои выдоха храна ми дѣна и ноца, като ми говоратъ секий дѣнь: гдѣ (е) Богъ Твой?

4 Това се сетихъ, и изаѣса дѣшата моя вътре ми, че преминвахъ заедно съ множество (людско, и) сѣхъждахъ съ него заедно дори до домагъ Божій, во гласъ радостенъ и хваленъ, съ множество което торжествуваше.

5 Защо ли си прескоркна, дѣше моя? и защо ли се смѣщавашъ вътре ми? уповай на Бога: понеже тоще ще Го пѣснословимъ: лицето Мъ (е) спасеніе.

6 Боже мой, дѣшата ми е прескоркна вътре ми: за това ще Те поминимъ въ земля Иорданъ.